College van Beroep voor de Examens

Maastricht, 19 augustus 2024
CBE/
Zaaknummer 2024.216

UITSPRAAK van de voorzitter van het College van Beroep voor de Examens (hierna: het CBE) inzake het beroep van , woonachtig te hierna te noemen: appellante, tegen het besluit van de examencommissie van de Faculty of Law (FL) van de Universiteit Maastricht (hierna te noemen: de commissie) van 17 mei 2024, inhoudende het opleggen van een sanctie als gevolg van geconstateerde fraude tijdens deelname aan de midterm van het vak International and European Law.

TEN AANZIEN VAN DE PROCEDURE EN DE FEITEN

1. Bij beroepschrift van 13 juni 2024 tekent namens appellante beroep aan tegen het besluit van de commissie van 17 mei 2024. Dit besluit houdt in het opleggen van een sanctie als gevolg van door de commissie geconstateerde fraude tijdens deelname aan de midterm van het vak International and European Law (hierna: het bestreden besluit). De commissie legt daaraan ten grondslag dat de geconstateerde fraude zou hebben bestaan uit intentionele (digitale) deelname aan het bespreken van de tentamenstof van de midterm gedurende het tijdslot waarin de midterm kon worden afgelegd. De opgelegde sanctie bestaat uit de ongeldigverklaring van zowel de midterm als het examen behorend bij het eerstejaars bachelorvak International and European Law, het opleggen van een formele waarschuwing en uitsluiting van deelname aan de herkansing van zowel de midterm als het examen gedurende collegejaar 2023-2024.

2. Gelet op het feit dat meerdere studenten eenzelfde verzoek om een voorlopige voorziening bij het CBE hebben ingediend, waarbij het vergelijkbare – maar op punten verschillende – gevallen betreft en het bestreden besluit een vergelijkbaar besluit betreft, heeft het CBE ervoor gekozen het beroep te behandelen op gelijke wijze als de vijf vergelijkbare beroepen die op 10 juni 2024 ter zitting zijn behandeld. Het CBE heeft daarom voorgesteld de voorlopige voorziening toe te wijzen en conform artikel 25 van het geldende Reglement van Orde van het College van Beroep voor de Examens van de Universiteit Maastricht (hierna: RvO) af te zien van een hoorzitting vanwege de korte termijn tussen het verzoek tot de voorlopige voorziening en de datum van beide herkansingen. De commissie heeft kenbaar gemaakt uitvoering te willen geven aan het verzoek van appellante.

3. Bij e-mailbericht van 13 juni 2024 heeft het CBE appellante en de commissie geïnformeerd over de getroffen voorlopige voorziening en de deelnamemogelijkheid – onder couvert – aan de herkansingen van het vak International and European Law. Tevens informeert het CBE dat een gemotiveerd besluit zo snel mogelijk zal volgen.

4. Bij e-mailbericht van 14 juni 2024 informeert het CBE gemachtigde dat het verzoek om voorlopige voorziening niet meer nodig zal zijn, nu in die voorziening is voorzien. Tevens verzoekt het CBE gemachtigde het aanvullend beroepschrift zo snel mogelijk in te dienen in verband met het schikkingsgesprek.

5. Bij e-mailbericht van 14 juni 2024 informeert gemachtigde het CBE dat de ingediende voorlopige voorziening niet meer behandeld hoeft te worden en vraagt een nieuwe termijn voor het indienen van het aanvullend beroepschrift.

6. Bij e-mailbericht van 18 juni 2024 verzoekt appellante het CBE toegang te verlenen voor de herkansing. Het CBE stuurt dit verzoek per e-mailbericht naar de commissie en informeert appellante per e-mailbericht over doorzending naar de commissie.

7. Bij e-mailbericht van 18 juni 2024 informeert het CBE gemachtigde over de termijn voor het aanvullend beroepschrift en dat de termijn voor een schikking en verweer wordt opgeschort.

8. Bij e-mailbericht van 19 juni 2024 informeert de commissie appellante, na afloop van een schikkingsgesprek, geen schikkingsvoorstel te doen. Tevens verzoekt zij appellante voor 24 juni 2024 te laten weten of zij haar beroep zal voortzetten of intrekken.

9. Bij e-mailbericht van 20 juni 2024 wordt het gemotiveerde besluit door het CBE aan gemachtigde en de commissie toegezonden.

10. Bij e-mailbericht van 20 juni 2024 informeert appellante de commissie dat zij haar beroep zal voortzetten.

11. Bij e-mailbericht van 20 juni 2024 vraagt appellante het CBE naar het gemotiveerde besluit.

12. Bij e-mailbericht van 21 juni 2024 informeert het CBE appellante dat het gemotiveerde besluit een dag eerder is verzonden naar gemachtigde.

13. Bij e-mailbericht van 24 juni 2024 informeert de commissie het CBE dat appellante haar beroep zal voortzetten.

14. Bij e-mailbericht van 25 juni 2024 zendt het CBE de door gemachtigde ingediende stukken naar de commissie en informeert haar over de termijn om nadere stukken in te dienen.

15. Bij e-mailbericht van 26 juni 2024 informeert het CBE de commissie over nadere berichtgeving omtrent de hoorzitting.

16. Bij e-mailbericht van 3 juli 2024 zendt gemachtigde het aanvullend beroepschrift aan het CBE.

17. Bij e-mailbericht van 4 juli 2024 zendt het CBE het aanvullend beroepschrift van gemachtigde naar de commissie.

18. Bij e-mailbericht van 4 juli 2024 informeert het CBE gemachtigde over de datum van de hoorzitting. Tevens informeert het CBE gemachtigde over doorzending van het aanvullend beroepschrift aan de betreffende commissie.

19. Bij e-mailbericht van 8 juli 2024 informeert het CBE de commissie over de datum van de hoorzitting. In dit bericht verzoekt het CBE de commissie om het CBE uiterlijk 25 juli 2024 te informeren over de minnelijke schikking. Mocht er niet worden gekomen tot een minnelijke schikking, merkt het CBE nu reeds op dat onderhavig beroep behandeld zal worden in de zitting van het CBE op 19 of 20 augustus 2024 en dat dientengevolge uiterlijk op 5 augustus 2024 het verweerschrift door de commissie moet zijn ingediend bij het CBE.

20. Bij e-mailbericht van 19 juli 2024 wordt door de commissie het verweerschrift verstrekt aan het CBE.

21. Bij e-mailbericht van 21 juli 2024 vraagt appellante het CBE verdere informatie te geven omtrent de hoorzitting.

22. Bij e-mailbericht van 22 juli 2024 vraagt gemachtigde het CBE naar de uitnodiging en verdere details omtrent de hoorzitting.

23. Bij e-mailbericht van 23 juli 2024 informeert het CBE gemachtigde over de uitnodiging van de hoorzitting en de datum waarop de zitting zal plaatsvinden.

24. Bij e-mailbericht van 26 juli 2024 informeert het CBE appellante over de datum van de zitting en dat het verweerschrift van de commissie zo snel mogelijk zal volgen.

25. Bij e-mailbericht van 1 augustus 2024 wordt door het CBE het verweerschrift van de commissie verstrekt aan gemachtigde. Tevens informeert het CBE gemachtigde over de datum waarop de zitting zal plaatsvinden.

26. Bij e-mailbericht van 7 augustus 2024 nodigt het CBE gemachtigde en de commissie uit voor de zitting van 19 augustus 2024.

27. Het beroep is behandeld ter zitting van het CBE op 19 augustus 2024, waarbij appellante en haar gemachtigde (mevrouw mr. M. den Hertog) zijn verschenen. Namens de commissie zijn verschenen (en .

BEOORDELING

1. Ter toetsing ligt voor de vraag of de commissie in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Het CBE overweegt daartoe, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.

2. Alvorens over te gaan tot voornoemde toetsing, toetst het CBE de ontvankelijkheid van het ingestelde beroepschrift. Het CBE stelt vast dat het bestreden besluit is genomen op 17 mei 2024 en inhoudt: het opleggen van de onder randnummer 1 genoemde sanctie als gevolg van geconstateerde fraude tijdens deelname aan de midterm van het vak International and European Law. Het beroepschrift dateert van 13 juni 2024 en is derhalve tijdig ingediend.

   Voorts constateert het CBE dat voldoende belang aanwezig is voor het behandelen van het voorliggende beroep.

3. Appellante voert – samengevat – het volgende aan. Allereerst voert zij aan dat zij zich niet met de bestreden beslissing kan verenigen, omdat sprake is van een onzorgvuldige besluitvorming waarbij de feiten en omstandigheden die aan het bestreden besluit ten grondslag worden gelegd het bestreden besluit en de daarbij behorende sanctie niet kunnen dragen. Appellante betoogt dat haar aandeel gering was en voortkwam uit onduidelijkheid over de eerste vraag van de midterm, waarvoor de door de universiteit verstrekte opheldering onvoldoende bleek. Hoewel appellante erkent dat zij tijdens de midterm heeft deelgenomen aan communicatie met medestudenten, stelt zij dat het sturen van een bericht in een opengestelde groepschat niet kan worden gekwalificeerd als samenwerking in de zin van fraude. Appellante was in de veronderstelling dat het stellen van vragen ten behoeve van opheldering niet alleen was toegestaan, maar ook noodzakelijk om de midterm naar behoren te kunnen afleggen. De universiteit heeft immers zelf de communicatie over de toets geïnitieerd en in stand gehouden.

   Daarnaast stelt appellante zich op het standpunt dat de door de commissie opgelegde sanctie disproportioneel van aard is, gelet op de (verregaande) gevolgen die de sanctie meebrengt, te weten studievertraging. Appellante benadrukt dat haar aandeel gering was en dat van fraude slechts sprake kan zijn indien haar handelen het onmogelijk maakt om een juist oordeel te vellen over haar kennis, inzicht en vaardigheden, hetgeen in onderhavig geval niet aan de orde is. Appellante verwijst naar jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, waaruit blijkt dat voor een sanctie wegens fraude buiten redelijke twijfel moet vaststaan dat de student daadwerkelijk heeft gefraudeerd, hetgeen niet is aangetoond. Voorts is sprake van een punitieve sanctie, hetgeen moet worden getoetst aan de evenredigheid. Als eerstejaarsstudente zonder eerdere incidenten met de examencommissie, stelt appellante dat er geen expliciete feiten en omstandigheden zijn die de zwaarte van de opgelegde sanctie kunnen

rechtvaardigen en dat haar handelen geen belemmering vormt voor een juiste beoordeling van haar kennis en vaardigheden. Derhalve is de sanctie onevenredig.

Ter zitting benoemt appellante dat zij de herkansingen van zowel de midterm als het tentamen heeft gemaakt. Appellante heeft op de datum van de zitting 49ECTS behaald en zal derhalve geen negatief bindend studieadvies ontvangen.

4. De commissie stelt in haar verweerschrift dat zowel uit artikel 12, eerste lid, onder b, van de Regulations & Guidelines for the ELS Bachelor Programma (revised) (hierna: R&G) volgt dat in onderhavig geval sprake is van fraude, als uit de door appellante ondertekende declaration of integrity, waarin expliciet is opgenomen dat samenwerking tijdens de midterm verboden is.

   De commissie verwijst naar een tweetal screenshots waaruit blijkt dat appellante berichten heeft gestuurd in de groepschat. Deze berichten bevatten de volgende inhoud:

   - *"Which case (except for the arrest warrant case for when she's no longer in office)"*
   - *A heart in reaction to the clarification provided by the other student*

   De commissie benoemt dat appellante erkent dat zij heeft gecommuniceerd in de groepschat en dat haar berichten gerelateerd zijn aan de inhoud van de midterm en dat dit ook direct uit bovenstaande berichten blijkt. De commissie voert aan dat het bericht van appellante betrekking heeft op de hoofdkwestie van een vraag van de midterm, nu er gevraagd wordt naar materiaal om deze vraag op te lossen. Appellante wist of behoorde te weten dat deze gedragingen fraude behelzen en dat dit gedrag strijdig is met de getekende declaration of integrity. De commissie voert daarover aan dat daaruit naar haar oordeel volgt dat sprake is van de intentie tot samenwerking, aangezien appellante een bewuste keuze heeft gemaakt tot deelname aan de groepschat om daarin de inhoud van de midterm te bespreken gedurende de periode waarin de midterm kon worden afgelegd door studenten. Het feit dat appellante zich niet bewust was van het feit dat de integriteitsverklaring zich uitstrekt tot een take home midterm, vindt de commissie niet overtuigend.

   Dat appellante zich mogelijk niet bewust was van de mogelijke consequenties of de kwalificatie van dit gedrag doet daar volgens de commissie ook niet aan af. Dat appellante zich mogelijk liet meeslepen in de ontstane groepsdynamiek wil niet zeggen dat zij niet individueel de keuze heeft gemaakt om aan de groepschat deel te nemen. De commissie voert aan dat daaruit volgt dat sprake is van fraude in de zin van artikel 12, eerste lid, onder b, van de R&G. De standaardsanctie in geval van fraude is ongeldigverklaring van de midterm. Gelet op het feit dat de midterm slechts 15% van de weging van het vak betreft – omdat de commissie de waarde heeft bijgesteld van 25% naar 15% -, acht de commissie het onwenselijk dat appellante na de geconstateerde fraude het vak nog zou kunnen behalen.

   De commissie benoemt voorts dat er lang is overlegd over de opgelegde sanctie en dat in dit kader de volgende lijn is afgesproken:

   1. De sanctie mag er niet toe leiden dat appellante geen 40 ECTS meer kan behalen en daardoor een negatief bindend studieadvies krijgt als gevolg van – enkel – het bestreden besluit. De ongeldigverklaring van onderhavige midterm en het examen leidt tot het ontbreken van niet 21 maar 11 ECTS, waardoor appellante nog kan voldoen aan de BSA-norm;
   2. Een student die bewust fraudeert in een vak mag het vak niet behalen; en
   3. Aangezien in dit geval sprake was van opzet acht de commissie het passend dat appellante naast de ongeldigverklaring van de eerste kans niet mag deelnemen aan beide herkansingen behorend bij het vak International and European Law.

   Om voornoemde redenen heeft zij ervoor gekozen een zwaardere sanctie in de zin van artikel 15, tweede lid, onder a van de R&G op te leggen, bestaande uit ongeldigverklaring van zowel de eerste kans van de midterm als van het examen dat bij het vak hoort. Gelet op de aanwezigheid van de intentie tot samenwerking acht de commissie het verder passend appellante uit te sluiten van deelname aan de herkansing van zowel de midterm als het examen van desbetreffend vak.

De commissie geeft daarbij ter verduidelijking aan dat artikel 15, derde lid, van de R&G geen cumulatieve maar een alternatieve opsomming betreft, reden waarom intentie tot samenwerking voldoende is om een zwaardere sanctie dan de standaardsanctie op te leggen.

De commissie benoemt dat de getroffen sancties zien op de individuele deelname van appellante, en er geen sprake is van een algemene sanctie voor de groep zonder oog voor het concrete handelen. Er was sprake van een individueel examen, waarvoor de regels daartoe duidelijk zijn gemaakt in het expectations document en de declaration of integrity.

5. Het CBE overweegt gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.

Uit artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW volgt dat de examencommissie – indien een student fraudeert – de betrokkene het recht kan ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste één jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen. Ingevolge het derde lid stelt de examencommissie regels vast over de uitvoering van de taken en bevoegdheden bedoeld in het tweede lid, en over de maatregelen die zij in dat verband kan nemen.

In artikel 31, eerste lid, van de EER 2023/2024 European Law School bachelor's programme (hierna: EER) is het fraudebegrip (vertaald) gedefinieerd als een gedraging of nalaten door een student waardoor het onmogelijk is diens kennis, begrip en vaardigheden geheel of gedeeltelijk te beoordelen. Artikel 31, zesde lid, van de EER bepaalt dat in de R&G nadere regels zijn vastgelegd in dit kader.

Aan de opdracht(en) van de artikelen 7.12b, derde lid, van de WHW en artikel 31, zesde lid, van de EER, heeft de examencommissie uitvoering gegeven in de R&G. In artikel 12 juncto artikel 15 van de geldende R&G worden voornoemd WHW-artikel en EER-artikel nader uitgewerkt.

In het eerste lid van artikel 12 van de R&G is de definitie van fraude uiteengezet. Fraude volgens deze definitie houdt (vertaald) in: een gedraging van de student die een gedegen beoordeling van diens kennis en vaardigheden verhindert. Ingevolge eerste lid, onder b van dit artikel kan (vertaald) van fraude worden gesproken indien de student een andere student zonder toestemming daartoe van een surveillant, examinator of lid van de examencommissie met een andere student heeft gecommuniceerd of geprobeerd te communiceren. Dit kan ook het geval zijn als documenten zodanig zijn uitgewisseld en becommentarieerd dat het onmogelijk is vast te stellen welke kennis van welke persoon afkomstig is. Daarbij houdt de examencommissie rekening met de aanwijzingen van de examinator met betrekking tot het maken van de opdracht en de mate van medewerking en overleg dat is toegestaan.
Ter uitvoering van het voornoemde zijn de aanwijzingen waarnaar artikel 12, eerste lid, onder b, van de R&G verwijst, uitgewerkt in de declaration of integrity die studenten dienen te ondertekenen voorafgaand aan deelname van de midterm. Daarin is het volgende opgenomen:

'I [name] hereby certify that the assignment handed in by me was made by myself in accordance with the rules in force for this assignment.

These rules include at least the following:
(…)
c. during the time windows set for preparing and handing in the assignment, I did not communicate with others – irrespective of means or channels of communication – on the assignment in any way, shape or form.
(…)

I fully realise that if I do not adhere to these rules, I violate the code of conduct and commit fraud as defined in the education and exam regulations. I take full responsibility for this non-

afherence including facing the consequences indicated in both the code of conduct and the education and exam regulations.''

Appellante heeft deze 'declaration of integrity' ondertekend.

Het is volgens vaste rechtspraak van het CBHO en de Afdeling bestuursrechtspraak aan de examencommissie om bij het opleggen van een sanctie te bewijzen dat in een concreet geval een overtreding heeft plaatsgevonden. De Afdeling hanteert daarbij de maatstaf dat feiten en omstandigheden de conclusie moeten kunnen dragen dat een student een overtreding heeft begaan. Het moet bovendien buiten redelijke twijfel komen vast te staan dat de betrokken student heeft gefraudeerd. In geval van twijfel moet de examencommissie aan de student het voordeel van de twijfel gunnen. Dit zou volgens de Afdeling volgen uit artikel 6 EVRM (zie daarvoor ECLI:NL:RVS:2023:2963). Uit vaste rechtspraak van het CBHO en de Afdeling volgt verder dat opzet niet is vereist voor het voldoen aan het fraudebegrip zoals bedoeld in de van toepassing zijnde regelgeving (zie daarvoor bijvoorbeeld CBHO 2015/247.5).

Het CBE stelt vast dat in het onderhavige dossier door appellante niet wordt ontkend dat zij heeft deelgenomen aan de groepschat en dat zij daarin een aantal berichten heeft gestuurd.

Het CBE ziet zich voor de vraag gesteld of de feiten en omstandigheden zoals deze voorliggen de conclusie kunnen dragen dat buiten redelijke twijfel is komen vast te staan dat appellante heeft gefraudeerd. Die vraag beantwoordt zij bevestigend. Het CBE is van oordeel dat appellante wist of behoorde te weten dat het niet is toegestaan om tijdens de periode waarin de midterm kon worden afgelegd, niet gecommuniceerd mocht worden met medestudenten, via welke weg dan ook. Gelet op de inhoud van de berichten die appellante heeft gestuurd in de groepschat, waarvan zij niet heeft betwist dat deze betrekking hebben op de inhoud van de midterm, is de commissie er naar het oordeel van het CBE in geslaagd te voldoen aan de bewijslast voor het aantonen van fraude. Daarmee heeft appellante in strijd met artikel 12, eerste lid, onder b, van de R&G gehandeld. Uit artikel 15, eerste lid, onder a, van de R&G volgt dat de commissie in geval van vaststelling van fraude een standaardsanctie oplegt. Deze sanctie betreft de ongeldigverklaring van het tentamen (te weten de midterm) en het tentamen en het opleggen van een formele waarschuwing.

Vervolgens toetst het CBE aan de vervolgvraag, te weten of daarnaast ook kan worden gesproken van (vertaald) intentie tot frauduleus handelen, zoals bedoeld in artikel 15, tweede lid, onder a, en derde lid, onder a, van de R&G, die een zwaardere sanctie dan de standaardsanctie rechtvaardigt. Die zwaardere sanctie bestaat in dit geval uit de uitsluiting van deelname aan de herkansingsmogelijkheid van zowel de midterm als het tentamen gedurende collegejaar 2023-2024. Deze vervolgvraag beantwoordt het CBE ontkennend.

Gelet op artikel 7.12b WHW, gelezen in samenhang met artikelen 12, eerste lid onder b en artikel 15 tweede lid onder a en derde lid onder a van de R&G, heeft de commissie de bevoegdheid om het resultaat van het desbetreffende tentamen ongeldig te verklaren en een sanctie zoals bedoeld in artikel 15 tweede lid onder a van de R&G op te leggen, in geval van fraude bestaande uit intentioneel frauduleus handelen. Naar aanleiding van de in het geding zijnde stukken en het verhandelde ter zitting, komt het CBE tot de conclusie dat de commissie niet in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. In hetgeen appellante heeft aangevoerd, ziet het CBE voldoende aanknopingspunten om te oordelen dat het bestreden besluit voor wat betreft de zwaardere sanctie, te weten de uitsluiting van deelname aan de herkansingsmogelijkheid van zowel de midterm als het tentamen in strijd met de geldende regelgeving tot stand is gekomen. Hoewel het CBE vaststelt dat sprake is van intentionele deelname aan de groepschat is het CBE niet gebleken van gedragingen van appellante die de conclusie kunnen dragen dat sprake is van *intentioneel frauduleus handelen* in de zin van artikel 15, derde lid onder a van de R&G.

Het is het CBE niet gebleken dat appellante met het sturen van deze beknopte berichten daadwerkelijk de *intentie* had om frauduleus te handelen. De commissie heeft daartoe geen overtuigend bewijs geleverd en evenmin aangevoerd dat de inhoud van de door appellante gestuurde berichten overeenkomt met (een deel van) de inhoud van de midterm van appellante, hetgeen in zekere mate had kunnen bijdragen aan het aantonen van voornoemde *intentie*. Hoewel van fraude in de zin van artikel 12, eerste lid onder b van de R&G naar het oordeel van het CBE kan worden gesproken, is daarmee de *intentie* tot frauduleus handelen nog niet gegeven.

Het CBE volgt appellante in haar stellingen, inhoudende dat de inhoud van haar berichten van onschuldige en beknopte aard is en met name dat zij niet de intentie heeft gehad tot *frauduleuze* communicatie met anderen ten aanzien van de inhoud van de midterm. Appellante heeft enkel twee korte berichten gestuurd in de groepschat, die beide niet de bedoeling hadden bij te dragen aan de inhoud van de midterm die zij heeft ingediend. De commissie is derhalve niet geslaagd in haar bewijslast ten aanzien van *intentioneel frauduleus handelen* met betrekking tot de midterm. Om van intentioneel frauduleus handelen in de zin van artikel 15, derde lid, onder a, van de R&G te kunnen spreken is meer nodig dan 'enkel' overtreding van het verbod om met anderen te communiceren over de inhoud van de midterm.

CONCLUSIE

6. Het voorgaande leidt ertoe dat het bestreden besluit van 17 mei 2024 niet in zijn geheel stand kan houden. Het CBE is van oordeel dat het beroep van appellante gedeeltelijk gegrond is.

WAT BETEKENT DIT VOOR APPELLANTE?

7. Met deze uitspraak komen de aan appellante opgelegde maatregelen gedeeltelijk te vervallen. Dit betekent dat de ongeldigverklaring van de midterm en het tentamen in stand blijft, net als de formele waarschuwing. De uitsluiting van deelname aan de herkansingen van beide tentamenonderdelen komen te vervallen.

UITSPRAAK
Het College van Beroep voor de Examens beslist op grond van artikel 7.61 WHW als volgt.

Het college:

I. verklaart het beroep van appellante gedeeltelijk gegrond;
II. vernietigt het bestreden besluit van 17 mei 2024 van de commissie gedeeltelijk, namelijk voor zover het besluit ziet op de zwaardere sanctie in de zin van artikel 15, tweede lid, juncto derde lid, onder a van de R&G;
III. bepaalt dat de ongeldigverklaringen van de midterm en het tentamen, net als de formele waarschuwing in stand blijven;
IV. bepaalt dat de uitsluiting van deelname aan de herkansingen van beide tentamenonderdelen komt te vervallen;
V. veroordeelt de commissie tot vergoeding van bij appellante in verband met de behandeling van het administratief beroep opgekomen kosten tot een bedrag van € 1.248,- geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; en
VI. zendt afschrift van deze uitspraak aan partijen.

Aldus besloten door het College van Beroep voor de Examens, bestaande uit:

- , voorzitter
- en
- , leden

In aanwezigheid van , secretaris, in vergadering bijeen op 19 augustus 2024.

Het College van Beroep
voor de Examens,

de secretaris, de voorzitter,

Voor eensluidend afschrift,

c.c. - partijen

Tegen een beslissing van het College van Beroep voor de Examens kan door een betrokkene binnen 6 weken na verzending van deze beslissing beroep ingesteld worden bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.
Gelieve daarbij uw naam, adres, telefoonnummer en e-mailadres te vermelden.
Het griffierecht bedraagt 51 Euro.
Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken